

VERSPREID DOOR DE GEALLIEERDE LUCHTMACHT LAATSTE MUMMER, 10 MEI 1945

DUITSCHLAND CAPITULEERT

In den nacht van Zondag 6 op Maandag 7 Mei 1945 onderteekenden generaal Jodl en admiraal Von Friedeburg op het Geallieërde Hoofdkwartier te Rheims de overeenkomst waarbij alle Duitsche strijdkrachten zich onvoorwaardelijk overgaven. Midden tegenover de Duitsche gedelegeerden zit de chef van Eisenhowers staf, generaal Bedell Smith. Vierde van rechts is de Russische vertegenwoordiger, generaal Soeslaparow.

Het Derde Rijk onderteekent de onvoorwaardelijke overgave - eerst te Rheims, dan te Berlijn

In een eenvoudig klasselokaal van een Fransche ambachtsschool in de buurt van Rheims heeft Duitschland zich onvoorwaardelijk overgegeven. Tegen een achtergrond van hel verlichte stafkaarten zaten vijftien mannen rond een oude gesleten tafel, die de sporen droeg van honderden scholieren, die er met hun messen in hadden zitten kerven. Voor de fotografen en filmoperateurs was een speciale verlichting geïnstalleerd, die de gezichten der deelnemenden scherp afteekende. Aan den muur een kalender met den datum: 7 Mei 1945.

Keitel, chef van het Oberkommando der Wehrmacht gedurende dezen Wereldoorlog, onderteekent te Berlijn Duitschlands onvoorwaardelijke overgave.

Aan de eene zijde der tafel zitten de drie Duitschers, Admiraal von Friedeburg. Generaal Jodl en zijn adjudant. Tegenover hen zitten Gen. Bedell-Smith, Chef van den Staf van Generaal Eisenhower, de Fransche Generaal Sevez, de Russische Generaal Soeslaparow en nog enkele andere hooge officieren en tolken. Zestien vertegenwoordigers van pers en radio zijn aanwezig.

Half drie 's morgens komt de Geallieërde delegatie binnen,

Generaal Smith, de vertegenwoordiger van Gen. Eisenhower, het laatst. De sterke verlichting maakt het warm in de volle kamer. Om precies 2 uur 39 komen de Duitsche gedelegeerden binnen en blijven stram achter hun stoelen staan tot Generaal Smith hen een teeken geeft, dat zij kunnen gaan zitten, Zij zijn in uniform en zien er uitgeput uit, Generaal Smith vraagt hun of zij de beteekenis van het te onderteekenen document ten volle begrijpen. Nadat de vraag vertaald is, antwoorden zij bevestigend.

Er wordt verder geen woord gespraken en zonder een minuut te verliezen worden de papieren in viervoud onderteekend. Om 2 uur 40 heeft Duitschland gecapituleerd.

IN DE RUÏNES VAN BERLIJN

Op 8 Mei arriveerden in Berlijn hooge Geallięerde vertegenwoordigers, teneinde in de hoofdstad van het voormalige Derde Rijk Duitschlands capitulatie te bezegelen. Met eenige moeite werd een gebouw gevonden dat niet geheel of grootendeels verwoest was: de Technische School in Karls-dorf. Russen, Engelschen en Amerikanen voerden er besprekingcn tot over alle punten overeenstemming was bereikt. Toen, kort na 12 uur, mochten de Duitschers binnenkomen. Voor het Duitsche leger zou veldmaarschalk Keitel teekenen, voor de marine admiraal von Friedeburg, voor de luchtmacht generaal Stumpff.

Voor de onderteekening kwam Keitel binnen in vol ornaat, met zijn maarschalkstaf in de hand. Luchtmaarschalk Tedder, die aan Geallięerde zijde onderteekenen zou, tezamen met maarschalk Zjoekow met generaal Spaatz van de Amerikaansche Luchtmacht en generaal Delattre de Tassigny als getuigen, stelde Keitel de vraag: "Hebt U dit document van onvoorwaardelijke overgave ontvangen? Zijt ge bereid het te onderteekenen en de orders stipt uit te voeren? " Keitel antwoordde " *Jawohl."* Hij vroeg toen nog of de in werking stelling 24 uur kon worden uitgesteld.
Het antwoord was: *"Sie können gehen!'*

De overwinnaar! — Generaal Dwight D. Eisenhower heeft zich in dezen oorlog een strateeg getoond van groot formaat. Hij heeft zich vooral groote verdiensten verworven door de wijze waarop hij het team van brilliante generaals dat onder hem werkte, bijeen wist te houden en te inspireeren.

HET LOGBOEK

De oorlog in Europa is ten einde— Nederland is vrij.

En dit is de laatste *Vliegende Hollander* die U door de lucht zal bereiken.

Ik wil deze gelegenheid aangrijpen om rekenschap af te leggen, en dank te betuigen.

Toen ons in Mei 1943 het bericht bereikte dat de radiotoestellen in Nederland in beslag genomen zouden worden, wendden wij onmiddellijk pogingen aan om een regelmatige nieuwsvoorziening door de lucht tot stand de brengen. De *Wervelwind.* die tot dusver door de lucht was uitgegaan, droeg meer het karakter van een politiek en geestelijk maandschrift. Van *De Vliegende Hollander* wilden wij een weekblad maken, met het voornaamste nieuws, kaarten en foto's.

Officiëele Engelsche en Amerikaansche instanties verleenden ons onmiddellijk hulp, en zoo kon op 22 Mei 1943 het eerste nummer verschijnen met de foto's van den RAF-aanval op de stuwdammen in het Ruhrgebied.

Als weekblad werd *De Vliegende Hollander* tot Sept. 1944 verspreid. Toen veranderde de situatie echter geheel.

De Geallięerden hadden zich van Arnhem moeten terugtrekken. De bevrijding van het Noorden

zou nog vele maanden vergen. De electriciteitsvoorziening zou er spoedig tot stilstand komen, met als gevolg: nog minder radio-luisteraars. Dus werd het plan geopperd, van *De Vliegende Hollander* een dagblad te maken.

Dit plan was in drie dagen verwezenlijkt. Op Maandag 2 October was het eerste nummer klaar.

De verspreiding van het dagblad was geconcentreerd op de groote steden. Het steeds verder inschrompelen van verkeer en vervoer beperkte het tempo waarin de nummers circuleerden, zoodat de meeste lezers in het nu pas bevrijde gebied sinds October waarschijnlijk slechts een beperkt aantal exemplaren van dit blad in handen hebben gekregen.

Er werden echter groote aantallen uit Engeland overgevlogen. In October '44 ruim 3 millioen, in November 4 millioen, in December 3,5 millioen, in Januari 2.5 millioen, in Februari 4,5 millioen, in Maart 6 millioen, in April 5,5 millioen.

Zoowel als weekblad als als dagblad stond *De Vliegende Hollander* onder een gemengde redactie bestaande uit Nederlanders. Engelschen en Amerikanen. De samenwerking liet nimmer iets te wenschen over. Het werd van den eersten tot den laatsten dag verricht in een goeden geest van Geallieërde samenwerking, waarvan de vriendschappelijk naast elkaar prijkende vlaggen in den kop het zinnebeeld waren. De redactioneele werkzaamheden voor het blad werden van meet af aan verricht ten kantore van Radio-Oranje. Tot September vorig jaar was mijn collega G. Sluizer eindredacteur. Toen hij naar bevrijd gebied vertrok, nam ik zijn werk over.

Als Nederlander wil ik hier — en naar ik hoop, namens tallooze landgenooten voor wie *De Vliegende Hollander* geen onbekende is geweest—een woord van hartelijken dank neerschrijven aan al onze bondgenooten die ons geholpen hebben bij het samenstellen en verspreiden van het blad: de officiëele instanties die de plannen goedkeurden en hun welwillend maar waakzaam oog lieten gaan over den inhoud; allen die behulpzaam waren bij den opmaak; en, *last but not least,* de jongens eerst van de Royal Air Force, later van de Amerikaansche Achtste Luchtmacht, die met zoovel enthousiasme het riskante werk van de verspreiding op zich namen.

Bij deze operaties boven Nederland zijn verschillende toestellen verloren gegaan.

Met weemoed en dankbaarheid willen wij hier allen gedenken die, terwijl zij het hunne deden om ons volk te helpen, geestelijk in leven te blijven, het eigen leven offerden.

L. de Jong

Op het balkon van Buckingham Palace. Links staan Prinses Elizabeth en Koningin Elizabeth, rechts Koning George en Prinses Margaret. In het midden: de architect der victories Winston Churchill.

Churchill verlaat no. 10 Downing Street teneinde het nieuws van Duitschlands capitulatie bekend te maken aan het Lagerhuis. Tienduizenden Londenaars omstuwen hem—maar hij heeft geen gewapende lijfwacht noodig!

Ook in New York werd uitbundig gedemonstreerd toen het groote nieuws doorkwam. Een menigte van een millioen personen verdrong zich op Times-Square, in het hart van de metropolis.

DE BEVRIJDING VAN GANSCH NEDERLAND

Hoe veldmaarschalk Montgomery de capitulatie van de Duitschers in Noord-West-Europa ontving

De onvoorwaardelijke overgave der Duitschers aan Veldmaarschalk Montgomery was een der meest dramatische gebeurtenissen van den oorlog. Montgomery behandelde de Duitschers koud en meedoogenloos. Hij toonde hun zijn geheime kaarten om te bewijzen, dat hun positie hopeloos was. Vrijdagmiddag 4 Mei 1945, om 10 minuten over zes bewezen de Duitschers het begrepen te hebben.

Het beslissende uur

Het regent en het is guur dien Vrijdagmiddag. In Montgomery's tent staat een gewone houten tafel met een blauw kleed erop. Op de tafel twee microfoons en er tusschen in een inktpot.

Montgomery was bezig toen de Duitschers kwamen, in gezelschap van nog een staf-officier, Kolonel Pollak. Zij hadden het antwoord bij zich. "Zeg hun, dat zij even wachten." zei Monty tegen den officier, die hem van hun aankomst kwam vertellen. Twintig minuten liet hij hen wachten, en ging rustig door met zijn werk, zonder op te kijken. Toen stapte hij naar de tent en begroette de Duitschers. In het voorbijgaan zei hij tegen de verzamelde oorlogscorrespondenten: " Heeren dit is *het* oogenblik."

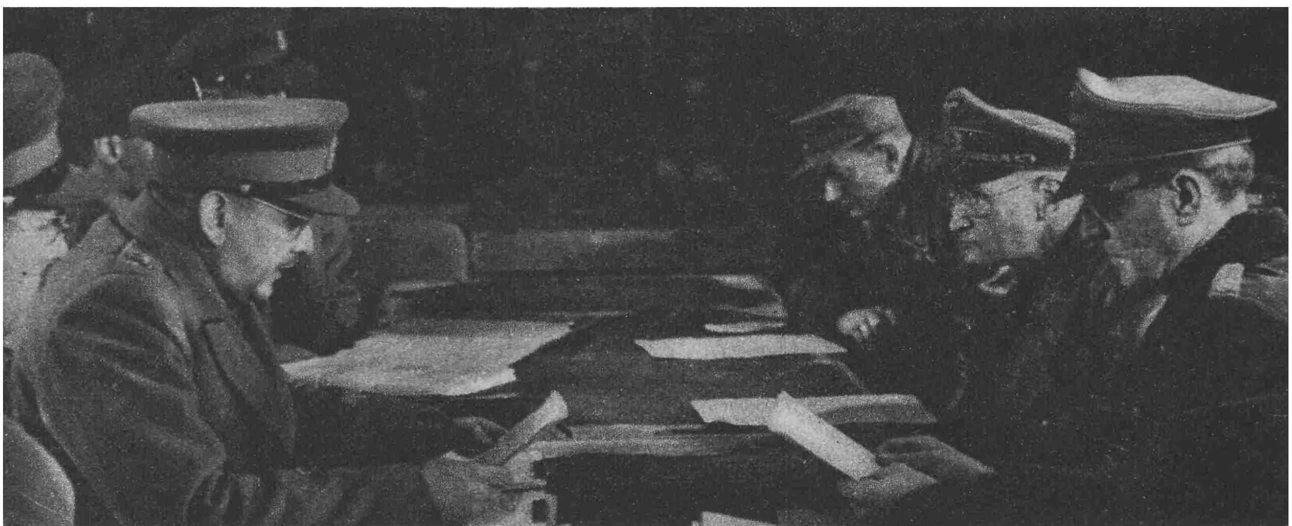
Von Friedeburg, Kienzl, en de anderen volgen hem. Von Friedeburg ziet er ontdaan uit. Kienzl is het type van den arroganten Duitschen officier, compleet met monocle.

Als het gezelschap de tent binnengaat, heeft Montgomery een stel papieren in zijn hand. Hij gaat zitten en strekt zijn hand uit ten teeken dat de Duitschers hetzelfde kunnen doen. Hij zet zijn bril op en zegt: "Ik zal U nu de voorwaarden van de overgave voorlezen." De Duitschers zitten als versteend, geen spoor van emotie op het gezicht. Plechtig, met even een lichte noot van triomf in zijn stem, leest Monty het document voor. Dit is het oogenblik waarvoor hij gevochten heeft sinds El Alamein, door Tunis, door Italië, door Frankrijk, België, Nederland en Duitschland. Één voor één teekenen de vijf Duitschers. Zij zeggen geen woord. Dan neemt Veldmaarschalk Montgomery de vervelooze houten penhouder op, en zegt: "En nu zal ik teekenen voor den Geallieërden Opper-bevelhebber Generaal Eisenhower."

De geheele plechtigheid heeft vijf minuten geduurd. Een millioen Duitschers hebben zich onvoorwaardelijk overgegeven.

Het gedenkwaardig tooneel in een tent op de Lüneburger Heide. Het is ver van Alamein, maar de overwinnaar is dezelfde: Monty!

Generaal Foulkes, bevelhebber van het 1e Canadeesche corps leest de capitulatie-voorwaarden voor aan Generaloberst Johannes Blaskowitz, bevelhebber van het 25ste Duitsche leger. Opgewekt zien de Duitschers er niet uit.....

Instrument of Surrender

of

All German armed forces in HOLLAND, in

northwest Germany including all islands,

and in DENMARK.

1. The German Command agrees to the surrender of all German armed forces in HOLLAND, in northwest GERMANY including the FRISIAN ISLANDS and HELIGOLAND and all other islands, in SCHLESWIG-HOLSTEIN, and in DENMARK, to the C.-in-C. 21 Army Group. This to include all naval ships in these areas. These forces to lay down their arms and to surrender unconditionally.

2. All hostilities on land, on sea, or in the air by German forces in the above areas to cease at 0800 hrs. British Double Summer Time on Saturday 5 May 1945.

3. The German command to carry out at once, and without argument or comment, all further orders that will be issued by the Allied Powers on any subject.

4. Disobedience of orders, or failure to comply with them, will be regarded as a breach of these surrender terms and will be dealt with by the Allied Powers in accordance with the accepted laws and usages of war.

5. This instrument of surrender is independent of, without prejudice to, and will be superseded by any general instrument of surrender imposed by or on behalf of the Allied Powers and applicable to Germany and the German armed forces as a whole.

6. This instrument of surrender is written in English and in German.

   The English version is the authentic text.

7. The decision of the Allied Powers will be final if any doubt or dispute arises as to the meaning or interpretation of the surrender terms.

B. L. Montgomery
Field-Marshal

4 May 1945
1830 hrs

v. Friedeburg
Kinzel.
G. Wagner
Polleck
Friedel

De Duitschers in Nederland gaven zich over te Wageningen

Er was waarschijnlijk geen plek in Europa waar de Duitschers zulk een sterke defensieve positie bezaten als in Westelijk-Nederland. Het Geallieërde plan was nu de Duitschers in Duitschland zoo vernietigend te verslaan dat zij zich in Nederland zouden overgeven. Deze opzet is schitterend geslaagd.

In Hotel "De Wereld"

Op Zaterdag 5 Mei vond in hotel "De Wereld" te Wageningen de conferentie plaats waar generaal Blaskowitz de capitulatie onderteekende van alle strijdkrachten, behoorend tot het 25ste Duitsche leger. Blaskowitz was doodvermoeid en nerveus. Generaal Foulkes daarentegen, bevelhebber van het 1e Canadeesche corps, was van een ijzige en zakelijke onverstoorbaarheid. Nederland was ter conferentie vertegenwoordigd door Prins Bernhard.

Den Duitschers werd meegedeeld dat hun troepen voorloopig moesten blijven waar zij waren. Zij zouden dan naar bepaalde gebieden worden geconcentreerd, en via den Afsluitdijk naar Duitschland afgevoerd. De Duitschers moesten alle springladingen uit de dijken verwijderen.

Deze en dergelijke voorwaarden werden grif geaccepteerd. Het Herrenvolk had er genoeg van—gansch Nederland was vrij.

Seyss-Inquart wordt opgebracht. Hij werd gearresteerd in Noordwest-Duitschland, en terstond naar Nederland over-gebracht, waar hij in Mei 1940 de belofte uitsprak, "nimmer het Nederlandsche volk het nationaal-socialisme op te zullen dringen."

Voedsel door de lucht — "En toen dook ik tot 100 meter, en toen liet ik tweeduizend brooden pardoes op het doel vallen!"
(Sunday Dispatch).

Overste Earl J. Aber, van de Amerikaansche Achtste Luchtmacht. De mannen van zijn eskader brachten U nacht op nacht *De Vliegende Hollander.* Begin Maart 1945 is Overste Aber bij een dier operaties verongelukt. Hij was 24 jaar oud.

Oost en West ontmoeten elkaar. Maarschalk Rokossowski schudt veldmaarschalk Montgomery hartelijk de hand, ergens aan de Elbe, in het hart van Duitschland. Het einddoel is bereikt.

De oorlog in den Stillen Oceaan

De laatste tegenstander: Japan

Terwijl het bevel "staakt het vuren" in Europa werd gegeven, is de oorlog tegen de As in de Stille Zuidzee in zijn laatste stadium getreden. Na meer dan drie jaren van verbitterden en harden strijd werd Birma bevrijd, werden vele eilanden in de Stille Zuidzee en het grootste gedeelte van de Philippijnen heroverd, werd de Japansche vloot vrijwel tot machteloosheid gedoemd en werd Japan zwaar geteisterd door luchtaanvallen.

Groote afstanden

Sinds Pearl Harbour en de nederlagen in de Stille Zuidzee die aan de Vereenigde Volkeren het verlies brachten van Malakka, Birma, Singapore, Hong-Kong, Nederlandsch-Indië, de Philippijnen, Guam en Wake, hebben de Geallieërde strijdkrachten zich al vechtend een weg gebaand van de kust van Australië tot aan den drempel van Japan, en, in het Zuiden, dwars door Birma, somtijds door het slechtst denkbare terrein ter wereld. Zij zijn nu in staat om hun volle gewicht in den strijd te werpen voor de bevrijding van China en Nederlandsch-Indië, en om Japan tot capitulatie te dwingen.

De oorlog in de Stille Zuidzee wordt beheerscht door de ravitailleering, door de geweldige afstanden op zee, en de groote voorraden die noodig zijn. Er was voor de landingen op 19 Februari op Iwosjima meer scheepsruimte noodig dan voor de Amerikaansche landingen in Noord-Afrika in 1942; en toch is Iwosjima maar een stipje op de kaart en maar één van de vele bases die noodig zijn voor het verder doordringen naar het Noorden.

De jongste operaties

Amerikaansche Super-Vliegende Forten doen hun slagen neerregenen op de industriëele centra van Japan met luchtaanvallen van vierhonderd vliegtuigen,—strategische bombardementen te vergelijken met die welke zooveel hebben bijgedragen tot de nederlaag van Duitschland.

De verovering van Rangoon, op 3 Mei, door het Britsche Veertiende Leger is de belansrijkste gebeurtenis op het vasteland van Oost-Azië sinds de Japanners door hun verovering in het Verre Oosten hun leger in 1942 tot aan de grens van Britsch-Indië brachten. China zal opnieuw de beschikking hebben over een groote haven voor zijn bevoorrading.

Van beteekenis is ook de aanval van de Australische en Nederlandsch-Indische troepen op Tarakan, voor de kust van Borneo. Nu de Australische en Amerikaansche luchtaanvallen op de Japansche bevoorradingsschepen in de Chineesche Zee toenemen in gewicht en aantal, en nu de vliegvelden op Tarakan in gebruik kunnen worden genomen, wordt de Japansche positie in Nederlandsch-Indië en in Malakka van week tot week moeilijker.

Er wordt nog hard gevochten op Okinawa, den drempel van Japan.

De oorlog in de Stille Zuidzee is nog niet gewonnen, maar omtrent den uitslag bestaat niet de minste twijfel.